

земята. Еминъ и дружината му се сковаха като мъртви. Команда за защита никой не даде.

Влади погледна другаритѣ си, които стояха съ свѣтнали очи, готови да разсѣчатъ еничеритѣ.

— Безъ кръвь! извика той на своитѣ другари.

— Не мръдвайте! извикаха Владовитѣ другари на вцепененитѣ разбойници и завъртѣха остритѣ си ножове надъ главитѣ имъ.

— Сложете пушкитѣ, пищовитѣ и ножовѣтѣ, заповѣдаха Влади и юнацитѣ му.

Еминъ и всички еничери оставиха на земята оржията си и единъ по единъ напуснаха гората.

Следъ единъ часъ по Прсславския пѣтъ се чуваше свирня отъ гайди, кавали и цигулки; радосни викове и народни хайдушки пѣсни огласяваха въздуха. Влади съ върната си дружина заведе и предаде на Вѣлка въ Преславъ синоветѣ му Велика и Стояна.

## V. Джамалъ бей.

Въ Шуменъ, въ долната махала близо до крепостъта, се ширеше въ голѣма градина широкия конакъ (дворецъ) на Джамалъ бей, началникътъ на шуменскитѣ еничери. Една късна вечеръ надъ Шуменъ изви грозна буря. По околнитѣ върхове всѣка минута играяха свѣткавицитѣ и освѣтляваха позлатенитѣ върхове на джамиитѣ, а дѣждъ като изведро се изливаше.

Въ това бурно време Джамалъ бей стоеше на единъ прозорецъ въ тъмната стая и гледаше една околна височина, наречена Илчевъ баиръ. Гръмотевицата го стрѣскаше, но той чакаше нетърпеливо и ужасно се гнѣвеше.